

nødt til at indrette den færøske økonomi til de markant ændrede forhold. Derfor kan vi i denne situation glæde os over, at man fra dansk side kun har besluttet sig til at indgå en etårsaftale.

Før jeg går videre, har jeg behov for at understrege, at mine bemærkninger ikke skal fortolkes i den retning, at vi ikke også er interesseret i en afvikling af bloktilskud, for det er vi. Men vi kan ikke tilslutte os landsstyrets lidt overilede plan her på falderebet. Vi har nemlig anbefalet en reduktion på 107,5 mio. kr. Som før sagt er det det beløb, bloktilskuddet er vokset med under dette landsstyre.

Det, der er afgørende for vores holdning til en reduktion af bloktilskuddet, er, at vi ikke påfører det færøske folk en drastisk nedskæring af deres velfærdsgoder. Og netop derfor har vi et forslag om, at reduktionen bliver sat i relation til en konstateret og dokumenteret vækst i det færøske bruttonationalprodukt. Dette for at være i stand til at opretholde og udbygge den velfærd, som er blevet opbygget gennem de seneste mange år.

Man har det klare indtryk, at landsstyret har foreslået denne reduktion af bloktilskuddet uden at skele til de konsekvenser, det måtte få. En politisk handling, der skal få løsrivelsesparterne inklusive hr. Oli Breckmanns parti til at stå lidt bedre nu, hvor den færøske valgkamp rask nærmer sig.

Man skal jo helst kunne påvise et eller andet resultat efter en fireårig regeringsperiode, specielt hvis resultaterne så totalt mangler på alle andre områder. Jeg har desuden behov for at understrege den betydning, det har, at man ikke bygger sine økonomiske dispositioner for fremtiden på en højkonjunktur.

Jo, sandelig er det gået godt for færøsk økonomi de sidste 5-6 år. Vi har været velsignet med en fiskerigdom, der næppe kender sin lige, og desuden har vi oplevet nogle fiskepriser, som end ikke de største optimister havde drømt om. Oven i alt dette har det meget lave renteniveau, som sammen med en meget gunstig aftale, der blev indgået i juni 1998 med regeringen, gjort det muligt at få utrolig gunstige økonomiske forhold på Færøerne. Det har gjort det muligt for landsstyret at opnå store overskud på de årlige finanslove på mere end 600 mio. kr.

O.k. jeg kunne selvfølgelig underholde lidt med de mange forsømte opgaver inden for de forskellige sektorer, men det vil jeg spare Tingets medlemmer for.

Men lad os ikke undervurdere faren, der ligger i at bygge de økonomiske dispositioner på en højkonjunktur, og denne fare er specielt stor, hvis man tilhører et samfund, der har en meget sårbar konjunktur. En konjunktur, der er meget sårbar for de svingninger, som vi ved, naturen vil udsætte os for.

Fiskerigdommen, som vi ikke er herre over, men kun kan forvalte på en fornuftig måde, kan meget hurtigt skifte. Går vi f.eks. 10 år tilbage, så havde vi en anbefaling fra ICES, som gik på, at vi slet ikke fangede torsk. Og nu er der igen begyndende signaler fra samme ICES, hvor man anbefaler begrænsninger i fangsten af blåhvingling. Og historisk set ved vi, at fiskerigdom i mange perioder skifter fra store til små mængder.

Når det kommer til fiskepriser, så er vi heller ikke herre over, hvordan disse udvikler sig. Det er jo et marked, der ligger spredt over store dele af Europa, Amerika og Det Fjerne Østen, og her er det vel først og fremmest udbud og efterspørgsel, der er afgørende.

Når vi har skåret overskuddet på 600 mio. kr. ned med de små 400 mio. kr. fra det reducerede bloktilskud, og når vi så medregner de afdrag, der skal betales på landsstyrets gæld på godt og vel 100 mio. kr., så kan vel enhver se, at overskuddet kan forsvinde som dug for solen. Kommer der så oven i dette en nedgang i de økonomiske konjunkturer, så har vi på meget kort tid vendt et pænt overskud til et fortvivlende underskud. Og så har vi slet ikke taget højde for en vedligeholdelse, endstige en udbygning af den færøske velfærd.

Men oppositionens advarsler og gode råd om, at man i landsstyret ikke her og nu sætter det hele over styr, har ikke vundet gehør. Man vil ikke slå koldt vand i blodet, men næsten som i en forfængelig ekstase vil man uden omhu tage disse drastiske initiativer. Og initiativet med nedskæringen af bloktilskuddet som starten på den meget omtalte økonomiske overgangstid sammen med initiativet om en overtagelse af samtlige sagsområder gennemfører man uden at spørge den færøske befolkning ad.

Ved valgperiodens begyndelse lagde man ellers megen vægt på, at samtlige initiativer, der gik hen imod en løsrivelse, først skulle ske, når man havde spurgt den færøske befolkning. Der skulle jo holdes ikke færre end to folkeafstemninger, hvoraf den ene skulle tage stilling til hele suverænitetssplanen inklusive en fjernelse af bloktilskuddet, men begge er aflyst – den sidste